

Metalli

77

HELSINGIN METALLI- JA KONEPAJATYÖVÄEN AMMATTIOSASTO R.Y. 77:N JÄSENLEHTI 1/2014

EU-parlamenttivaalit 2014

Suomesta äänitorvi Eurooppaan

Vakautta, työtä ja toimeentuloa. Nämä kolme edellytystä kiteyttävät palkansaajajärjestöjen yhteisen kampanjan "Ääniä Suomesta" EU:n toukokuusiin parlamenttivaaleihin. Kampanjassa ovat mukana lähes kaikki palkansaajajärjestöjen ammattiliitot sekä keskusjärjestöt.

Vaalien alla EU-parlamentin sivustoilta löytyy mitä erilaisimpia esityslistoja ja teemoja. Listoilla ovat mm. "avaruusvalvonnan ja -seurannan tukiohjelma, komission suositus suuritehoisella vesisärötyksellä tapahtuvaan hiilivety-

jatkuu sivulla 7...

Työntekijän ääni ratkaisee

Hyvä suomalainen työntekijä

Oikeistoryhmät Barroson johdolla haluaa karsia työ-lainsäädäntöä Re t ohjelmallaan. Ohjelmassa halutaan heikentää työsuojelua joka tutkitusti vähentää työnantajan tapaturmista ja sairaslomista aiheutuvia kustannuksia. Myös työntekijöiden tiedotusta ja kuulemistä heitä koskeissa asioissa halutaan vähentää. Tämä on estettävä! Se tulisi toteutuessaan vääjäämättä johtamaan yhteistyön vähenemiseen. Yhteistyö jolla työntekijöiden ja työnantajien kesken on Suomi nostettu suosta niin monta kertaa.

Olen ehdolla europarlamenttivaaleissa. Tahdon nyt kertoa teille, miksi.

Minulle Eurooppa on totta joka päivä kun avaan työpaikkani oven. Yritys jossa työskentelen, toimii pääosin eurooppalaisilla markkinoilla. Leipä perheeni pöytään tulee Euroopasta.

Teollinen työ Suomessa ja Euroopassa on edelleenkin merkittävä hyvinvoinnin lähde. Meidän tulee ymmärtää päätösten vaikutukset työntekijöiden arkeen heikentämättä niitä enää enempää. Suomi tarvitsee kilpailukykyä ja kasvua sekä EU-alueella että globaalisti. Euroopan talouden heikon kehityksen pahin seuraus on kiistatta työttömyyden kasvu ja siitä varsinkin perheille aiheutuvat syväiset ongelmat. Parempi työllisyys on tärkein avain vaikeuksista noustaessa.

Euroopan unioni on luotu rauhaa ja ihmisiä varten, ei suuryritysten ahneen voitontavoittelun tarpeisiin tai parhaiten toimeentulevien rikkauksien suojaamiseen.

Äänestämällä pitää pystyä vaikuttamaan ihmisten hyvinvointiin Euroopassa. Liian useat kokevat, ettei heidän äänensä kuulu tai siitä ei välitetä, vaikka he ovat aidosti huolissaan omasta kotiseudustaan ja maastaan.

EU:n päätöksenteosta puuttuu työtätekevien kansalaisten ääni ja näkökanta. Oikeudenmukaisuuden, kohtuuden ja tasavertaisuuden tulee toteutua kaikilla päätöksenteon tasoilla. Päätöksiä pitää tehdä kansalaisten hyväksi. Kaikkien meidän pitää myös voida olla ylpeitä Suomesta ja suomalaisuudesta.

Haluan tehdä yhteistyöllä politiikkaa. Tuon ihmisiä yhteen tarjotakseni heille yhteisen vaikutuskanavan. Kovalla työllä olen saanut esityksiä läpi konkreettisesti niin Metalliin liittokokouksissa kuin myös Raision kaupunginvaltuustossa. Perustamani telakka-adressi keräsi n. 20 000 nimeä. Adressilla vaikutettiin merkittävästi meriteollisuuden säilymiseen Varsinais-Suomessa.

Olen valmis työskentelemään teollisuuden ja sen työntekijöiden puolesta!

Euroopan parlamentissa teen kaikkeni, jotta ihmisillä on töitä, reilut työehdot, kunnon sosiaaliturva ja mahdollisuus kehittää ja kouluttaa itseään. Suomen ja suomalaisten etu on turvattava.

Hyvät metalliin jäsenet meidän on nyt osattava kertoa työntekijöille miten EU vaikuttaa ihmisten arkeen. Ei palkansaajien asioita ennenkään ole kukaan muu hoitanut kuin palkansaajat itse. Lähde mukaan tekemään töitä yhteisen työläisten Euroopan puolesta!

Janne Laulumaa: Työmies

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Pääministeri Jyrki Kataisen mukaan "Suomessa on liian kielteinen ilmapiiri, joka vaikuttaa suoriutumiseemme" ja mistäköhän tuo kielteinen ilmapiiri mahtaakaan olla lähtöisin?

Poliitikot ja yritysjohtajat eivät mediassa muusta puhukaan, kun siitä miten huonosti meillä asiat ovat.

Vaikuttaa siltä, että mitä kamalampia tulevaisuuden kuvia pystyy maalailemaan, sen parempi näkyvyys mediassa.

Jos meiltä viedään tulevaisuudenusko, se heijastuu kulutuskäyttäytymiseen ja sitä kautta kotimaisten yritysten vieläkin heikompiin tuloksiin.

Siitä seuraa valtion tulojen vähentymistä, työttömyyttä ja lisää ankeutta. Ankeuttaja voisikin olla parempi nimi ministereille.

Syöksykierre on loputon, jatkuvat leikkaukset vain lisäävät valtion menoja, sen pitäisi ministereidenkin ymmärtää. Miksi leikkaukset ja säästötoimet koskevat aina kaikkein heikoimmin toimeen tulevia? Miksi yleensäkin ainoa vaihtoehto on leikkaukset? Muitakin keinoja on.

Mistä löytyisi poliitikkoja, joka uskaltaisivat tehdä oikeasti isänmaallisen teon ja luoda järjestelmän, joka pakottaisi yritykset ohjaamaan voitot tuotekehittelyyn ja suunnitteluun Suomessa, veroparatiisien sijaan. Eipä taida löytyä.

Suomen eliitti pitää kaiken maailman selkäranka seminaareja. Mikä tarkoitus silläkin oikeastaan oli? Kenen selkärangasta siinä olikaan kysymys? Entä mikä tarkoitus oli valtionvarainministerin keskustelutilaisuudella eettisistä markkinoista? Huolestunut hurskastelu yritysten ja yritysjohtajien (siis eliitin) varojen valumisesta Euroopan veroparatiiseihin ei johda mihinkään. Suomen eliitti vain puhuu ja puhuu ja järjestää seminaareja ja keskustelutilaisuuksia milloin mistäkin.

Minun puolestani tuo eliitti saa mennä samoihin veroparatiiseihin rahojensa kanssa. Eivät he, eikä heidän rahansa hyödytä meidän maatamme millään tavalla. Mikä oikeus heillä on yleensä kommentoida yhtään mitään tuottavuudesta ja telakoiden tai teollisuuden kannattamattomuudesta täällä Suomessa? Ainoa ratkaisu maamme talousongelmiin heidän mielestään on teollisuuden ulos- tai alasajo (että saadaan lisää rahaa veroparatiiseihin vietäväksi).

Hallituksen "työväenpuolueet" SDP ja Vasemmistoliitto, eivät tunnu olevan meidän duunarien asialla enää ollenkaan; eivät uskalla olla mistään eri mieltä oikeistopuolueiden kanssa, ettei hallitus vaan hajoaisi. SDP on unohtanut teollisuuden palkansaajat kokonaan. Tulevassa puoluekokouksessa toivottavasti keskustellaan puolueen linjasta ihan tosissaan, olen itsekkin ehdolla puoluekokousedustajaksi. Olisi mielenkiintoista päästä sinne ja toivon mukaan siellä on monta muutakin meitä vientiteollisuuden edustajaa, ehkä meidän äänemme alkaisi silloin kuulua uudestaan puolueessa ja ihan tavallisten ihmisten ääni.

Sanotaan että kaikki isot kriisit maailmalla saavat alkunsa tuloerojen kestäättömästä kasvusta.

Meillä Suomessa on tunnetusti pitkäpinnaista kansaa, mutta jossain kohtaa se pinna voi napsahtaa täälläkin.

Taina Karrikka

TOIMIKUNNAN JÄSENET 2014

varsinaiset jäsenet:

Taina Karrikka	puheenjohtaja, IECO
Raija Reiman	toimistonhoitaja
Aila Kotro	sihteeri, veteraanivastaava
Päivi Ouahmana	taloudenhoitaja, IECO
Valeri Sokolov	PikoTeräs
Markku Nieminen	Crown Pakkaus
Jussi Suutarinen	Crown Pakkaus

varajäsenet:

Sami Vesanen	IECO
Iiro Parkkinen	Crown Pakkaus
Teemu Kärkkäinen	IECO
Veli Merimaa	Crown Pakkaus
Kimi Ruohoranta	Malmin Terä Oy
Börje Lindholm	Crown Pakkaus

MITÄ KUULUU OSASTON VETERAANILLE

Seiskaseiskan henki pitänyt mukana toiminnassa

Aktiivinen ammattiyhdistystoiminta ei ole vain pääluottamusmiehiä, työsuojeluvaltuutettuja ja osaston puheenjohtajia, vaan myös laaja joukko vähemmän näkyvissä olevia aktiiveja, jotka puurtavat yhteisten asioidemme puolesta. Yksi heistä on osastossamme ollut Inga Palviainen.

Inga Palviainen oli ammattiosaston kantavia voimia kolmella vuosikymmenellä ja toimi muun muassa toimikunnan jäsenenä yli kaksikymmentä vuotta.

Inga syntyi Kuusankosken teollisuuspaikkakunnalle 1945, mutta muutti jo pienenä tyttönä perheensä mukana Mäntyharjulle, jossa elettiin pienviljelijäelämää. Sukuloimassa käytiin kuitenkin edelleen Kuusaalla. Pienen tytön muistiin on jäänyt yhteiskunnallisten katsomusten moninaisuus, kun maalaisliittolainen isä kävi väittelyä kommunististen paperityöläis-sukulaisten kanssa.

Teollisuustöihin Helsinkiin

Ingan lapsuus ja nuoruus oli kuitenkin Mäntyharjulla. Siellä käytiin koulu ja ensimmäiset työpaikat olivat kotiapulaisena ja kylän puhelinkeskuksen "sentraalisatranat". Sieltä löytyi myös aviopuoliso.

70-luvun alussa elettiin suurta rakennemuutosta, teollistumista ja kaupungistumista. Niinpä Ingakin 1971 muutti työn perässä Helsinkiin. Työpaikaksi tuli ITT Puhelinteollisuus Valimotiellä. Yhtiö valmisti muun muassa puhelinkeskuksia ja ammattinimikke oli kaavaaja. Henkilöstöä oli yli 200 ja tehtaalla toimi kaksi kilpailevaa ammattiosastoa. Inga liittyi heti liittoon ja osasto 77. - Ystävystyivät työtoveri Raija Reimannin kanssa ja hän sai minut aktiivimmin mukaan osaston toimintaan-, kertoo Inga.

Osastoaktiiviksi

Kahdeksankymmentäluvun alussa yhtiössä tapahtui omistajanvaihdos ja nimeksi tuli Alkatell. -Työsuhteestani tuli kaikkiaan 18 vuoden pituinen-, muistelee Inga. Alkatellin aikana hänet valit-

tiin ammattiosaston toimikuntaan ja opinto- sekä vapaa-ajan jaostoihin, niissä pestit kestivätkin sitten eläköitymiseen asti.

80-luvun loppupuolella työllisyystilanne huononi, vastaan tuli lomautuksia ja irtisanomisia ja hän päätti etsiä varmenpää työpaikkaa. Sellainen löytyikin Nokialta. Tuli uuden ammatin opiskelu varastotyöntekijänä tietotekniikkaan liittyvien varaosien käsittelyssä. Tyypillistä ajan hengelle oli, että tässäkin työpaikassa omistus vaihtui ja lopun työuraa verokirjassa luki IsoWorks Oy.

-Jo Nokialle siirtyminen olisi edellyttänyt ammattiosaston vaihtoa. Viihdyin kuitenkin hyvin seiskaseiskan jäsenläheisessä ilmapiirissä, ja tehtäviäkin riitti muun muassa liittokokousvaalien ehdokasiamiehenä, en halunnut vaihtaa osastoa. Osallistuin tuohon aikaan myös aktiivisesti piiriin ja osaston naisten toimintaan-, muistelee Inga.

Aktiivi eläkeläinen
Työvelvoitteet tuli hoidettua 2008 asti, jolloin lakisääteinen eläköitymisikä 63 vuotta täyttyi.- Nyt nautin elämästä kesäaikaan Maaningan mökillä puutarhaa hoidellen ja kalastellen. Nyt on aikaa myös tyttären perheelle ja erityisesti lapsenlapselle. Tottakai osallistun mahdollisuuksien mukaan myös osaston virkistystoimintaan ja veteraanikerhon tilaisuuksiin-, kertoo Inga.

Ammatillinen- ja työväenliike on tarvinnut ja edelleen tarvitsee Ingan kaltaisia ihmisiä, jotka itsestään numeroa tekemättä puurtavat yhteisten asioiden hyväksi. On suuremmissa, että heillä vielä eläköitymisen ollessaan on tarmoa olla mukana yhteisissä riennoissa.

Arno Stam

Liiton entiset puheenjohtajat kahvivieraina

Pärre Lund keräsi toimiston kokoushuoneen täyteen osaston veteraaneja.

Ammattiosastossamme on jo pitkään toiminut aktiivinen veteraanikerho. Kuukauden toisena maanantaina kokoonnutaan osaston toimistolle kahvikupin ääreen tapaamaan vanhoja tuttuja, tarinoimaan ja pohdiskelemaan ajankohtaisia asioita.

Vuoden 2014 ensimmäisessä tapaamisessa oli ”kahvivieraana” liiton edellinen puheenjohtaja **Erkki Vuorenmaa**. Eki elää edelleen voimakkaasti ajan hermolla ja toimii Vantaan Sos. Dem kunnallisjärjestön puheenjohtajana ja on taas pyrkimässä myös kevään puoluekokoukseen Seinäjoelle. Ajatus kulkikin voimakkaasti päivänpolitiikassa ja ay-liikkeen tulevaisuudennäkyissä.

Valittava oikeat reitit

Vaikka tasavallan hallitusta kritisoidaan, on kuitenkin ollut tärkeä, että tässä taloudellisessa tilanteessa työväenpuolueet ovat olleet mukana päätöksenteossa. Työväenliikkeen on kuitenkin vastaisuudessa osattava valita oikeat reitit puolustukseen kannattajakuntansa asemaa.

Tärkeänä Vuorenmaa piti sitä, ettei esimerkiksi SDP:n päätöksentekoeleimissä rakenneta tietoista vastakkainasettelua ay-demareiden ja niin sanot-

tujen ”kunnallispolitiikan vaikuttajien” välille, sillä myös ay-väki osallistuu aktiivisesti kunnallistoimintaan. Palkansaajan asia on yhteinen asiamme.

Varottava porvarihallitusta

Erkki varoitteli myös porvarivallan kasvusta. Oikeisto korostaa tarvetta yksilöllisyyden lisäämiseksi. Tämä tarkoittaa automaattisesti yhteisöllisyyden vähentymistä. Ihminen on tässä ajatusmailmassa lähinnä oman onnensa seppä. Oikeiston menestys vaaleissa toisi parjatun monipuoluehallituksen tilalle porvarihallituksen. Valtiontaloutta tasapainoteltaisiin leikkauksilla esimerkiksi työttömyysturvasta.

Erkki oli erityisen huolestunut porvaripolitiikkojen pyrkimyksestä päästä vaikuttamaan eläkevarojen käytöstä. Jos ei kuunnella maksajan edustajan (ay-liike) kantoja voi käydä, että rahastovaroja käytetään valtiontalouden katteeksi. Silloin ollaan todellisen eläkepommien äärellä.

Helmikuun kahveilla oli mukana Vuorenmaan edeltäjä liiton puheenjohtajana; Per-Erik Lund. Pärre toimi puheenjohtajana ajanjaksona, joka oli todellista ay-liikkeen voiman aikaa, ja historiantarkistus arvioi hänet erääksi aikansa merkittävimmistä valtakunnallisista vaikuttajapersoonista.

Solidaarisutta oikeistolaisuutta vastaan

Pärre pitää huonona solidaarisuuden vähenemistä, niin yksilö kuin yhteisöpuolella ja korvaantumista kovalla markkinaliberalismilla. Hän viitoitti kehitystä 90-luvulle, jolloin poliittinen prosessi vapautti pääomia kulkemaan maasta toiseen. Ajankohtaan liittyi itäblokin vapautuminen, Neuvostoliiton katoaminen, Suomen sidoksien purkaantuminen ja idänkauppa romahdus. Näin Suomi avasi portit länteen.

90-luku piti sisällään sitoutumista länteen. Esko Ahon lamahallituksen halun kytkeä Suomen markan EU:n Laskennalliseen rahayksikköön ECU:uun. Tämä olisi tiennyt noin 40% pudotusta suomalaisen palkkatasoon. Kytöksen keskeisiä vastustajia oli Metalliliitto. Jouduttiin uhkaamaan lakolla. Pyrkimyksenä ei kuitenkaan ollut kyseenalaistaa parlamentarismia mutta haluttiin puolustaa palkansaajaväestöä, muun muassa pitää kiinni työttömyysturvasta. Toteutettu 14% pakkodevalvaatio sai aikaiseksi sen, että 1996 lama alkoi väistyä ja päästiin talouden kasvuuralle.

Laiska pääoma

Pärre paheksui työnantajatahojen ja poliittisen oikeiston leimausmielialoja, yritetään antaa kuvaa laiskuudesta ja työn vieroksumisesta. Syyllistetään työläistä ja työtöntä. Paremminkin pitäisi puhua laiskasta pääomasta. Kannattavat yritykset jakavat kyllä isoja osinkoja, mutta eivät investoi Suomeen. Valtiovalta pudotta roimasti yritysverotusta kilpailukyvyyn nimissä, mutta yritysten voitot virtaavat maasta ulos.

Työmarkkinapolitiikka on edunvalvontaa. Maltillisen palkkapolitiikan vastineeksi pitäisi saada lupaukset investoinneista uusien työpaikkojen syntymiseksi. On saatava aikaan poliittinen muutos ihmistyön puolesta.

Arno Stam

Erkki Vuorenmaata huolestutti porvaripolitiikkojen pyrkimys päästä vaikuttamaan eläkevarojen käyttöön. Kuvassa myös kerhon pj. Aila Kotro ja toimiston hoitaja Raija Reiman.

Yhteisistä juurista kohti yhteistä tulevaisuutta

Ammattiyhdistysliikkeellä ja työväenpuolueilla on lähes kaikissa Euroopan maissa yhteinen historia: ay-liike on joko synnitetty sosialidemokraattien päätöksellä, tai sitten sosialidemokraattiset puolueet ovat kasvaneet ammattiyhdistysliikkeen suojista.

SAK:n edeltäjä, Suomen ensimmäinen keskusjärjestö Suomen Ammattijärjestö SAJ perustettiin 15. huhtikuuta 1907. SDP piti tärkeänä, että työelämään liittyviä asioita ajaisi oma keskusjärjestö.

Sitä ennen työväki oli jo järjestäytynyt ammattiliittoihin. Yksi suurimmista ja vahvimmista oli Rauta- ja metallityöntekijäin liitto, joka oli syntynyt jo vuonna 1899. Ensimmäinen yhdistys, Helsingin läkki-, pelti- ja vaskiseppäyhdistys oli perustettu jo yli kymmenen vuotta aiemmin.

Oli pakko järjestäytyä oikeuksia ajamaan. Ja myös työnantaja järjestäytyi. Suomen metalliteollisuuden harjoittajain liitto perustettiin vuonna 1903. Kaksi vuotta myöhemmin otateltiin suurlakon yhteydessä tosissaan. Vuosi tästä syntyi ensimmäinen metallialan työehtosopimus viikon sulkulakon seurauksena.

Hyvinvointimme on luotu SDP:n ja ay-liikkeen yhteistyöllä

Poliittinen ja ammatillinen työväenliike ovat tarvinneet toisiaan eri aikoina. Koko hyvinvointivaltiomme on perustettu sillä yhteisellä poliittisella ja järjestövoimalla, joka SDP:llä ja ay-liikkeellä on kulloinkin ollut. Meillä – toisin kuin esimerkiksi Ruotsissa – ei poliittisen liikkeen voima yksin ole riittänyt yhteiskunnan kehittämiseksi.

Tästä kouriintuntuva esimerkki ovat olleet tuposopimukset, joiden kautta olemme kehittäneet suomalaisen sosiaaliturvan ja työläinsäädännön sellaiseksi kuin se tänään on. Suomesta tuli hyvinvointivaltio muita Pohjoismaita nopeammin. Meillä oli taakkana sodat, mutta silti hyvinvointivaltio rakennettiin.

Yhdessä saatiin aikaan se tärkeä muutos, ettei etusijalla ollut enää köyhäinhoito tai minimitoimeentulon varmistaminen. Haluttiin turvata ansioihin kytkettyä kulutustasoa. Tämä tavoite näkyi nimenomaan tupoissa, joista ensimmäinen ns. Liinamaa I allekirjoitettiin 1968. Metallityöväen liitosta puolestaan muodostui keskeinen sopimusten päänavaja: se, jolla oli voimaa, näytti ensin, että nyt sopimus tehdään.

Tavoitteita olivatkin 1970-luvulta lähtien inflaation hidastaminen ja työllisyyden turvaaminen, palkansaajien reaaliansioiden nostaminen ja tulonjaon tasoittaminen sekä sosiaaliturvan kehittäminen. Ansiosidonnainen järjestelmä ei kuitenkaan syrjäyttänyt minimiturvaa, vaan tuloksena syntyi erilaisiin tilanteisiin sopivia kompromisseja.

Pääoman vastavoima on työväenliike ja ay-liike yhdessä

Tällä hetkellä puhutaan paljon SDP:n ja ay-liikkeen suhteesta. On sanottu kauniisti, että olemme ”kuin sisko ja veli”. Näinkin asia on. Kuitenkin usein unohdetaan, että me tarvitsemme toisiamme ja kiinteää vuoropuhelua kaikissa oloissa. Todellisuudessa olemme pitkälti ihan samaa porukkaa: monet meistä toimivat sekä ammattiosastossa,

puolueyhdistyksessä että kuntapolitiikassa. Elämäntilanteet vaihtelevat: vaikutetaan siellä, mikä silloisen elämän kannalta tuntuu luontevalta. Monet meistä vaikuttavat myös useilla foorumeilla; niin puolueen kuin ay-liikkeen puolella.

Ay-liikkeen puolelta usein sanotaan kuitenkin, että ammattiyhdistysliikkeen demareita kuullaan parhaiten aina silloin, kun vaalit ovat tulossa. Tässä on vinha perä; usein tätä kallisarvoista yhteyttä pidetään itsestään selvänä, eikä sitä osata vaalia. Porvaripuolueista ja työnantajaliitoista emme saa ainuttakaan SDP:n ja ay-liikkeen demareiden välisen yhteistyön puolustajaa. Kun EK ajaa tavoitteitaan Kokoomuksen ja jossain määrin myös Keskustan politiikan kautta, on selvää, että he näkevät oman oikean laidan yhteispelin tärkeänä. Eturistiriidat eivät ole yhteiskunnasta kadonneet.

Sosialidemokratian aateperintöön kuuluu ajatus

siitä, että yhteiskunnassa pääoman voima tarvitsee aina työväestön poliittisesta ja ammatillisesta järjestäytymisestä syntyvän vastavoiman. Olen havainnut, että liian usein unohdetaan, ettei sosialidemokratia ole pelkästään arvoliikettä. Me olemme sekä arvopuolue, että palkansaajien ja kaikkien turvattomuutta kokevien edunvalvontaliike.

Emme kerta kaikkiaan pärjää kovenevassa maailmassa puhumalla ainoastaan markkinatalouden etiikasta. Jotta voimme tehdä politiikkaa ajassa, täytyy tietää, että työväenliikkeellä on keinovalikoimassaan edelleen sekä poliittista että järjestöllistä voimaa.

Antti Rinne

SDP:n puheenjohtajaehdokas,
Ammattiliitto PRO:n puheenjohtaja

Kulttuuria

"Vielä ehtii" on lämminhenkinen komedia, joka kertoo elämänkulun väijäämättömyydestä. Vanhuus ei tule yksin, sen mukana tulevat kaikki maailman vaivat, muistiongelmien ja yksinäisyyden kanssa käsikynkkää.

Ammattiosasto varasi lippuja kaupunginteatterin uuteen esitykseen, "Vielä ehtii", josta jotkut povaavat uutta "Kvartettia?"

Meitä oli paikalla viitisentoista osaston jäsentä toteamassa miten "Marianne", Leena Uotila, "Säde", Riitta Havukainen sekä "Annakaisa", Ulla Tapaninen, herkullisella tyylillään esittivät vanhenevia naisia, ystävättäriä, jotka näytöksen alussa viettivät joka maanantaista lounas ja bridgeiltaan.

Koska Marianne oli jokin aikaa sitten jäänyt leskeksi, Säde ja Annakaisa kutsuivat korttipöytänsä neljänneksi pelaajaksi charmantin leskimiehen "Peterin" (Vesa Vierikko), joka tulikin vaan kertoakseen, että juuri bridgeä hän ei pelannut.

Ystävättäret ajattelivat leskien tutustuvan toisiinsa ja mahdollisesti vielä jotain enemmänkin, mutta asiat eivät menneet ihan suunnitellusti, ei sinne päinkään. Muutoksen alulle paneva henkilö oli huoltomies "monitoimi-Tommi"

(Jukka Rasila), joka vilpittömänä ja toisista huolta pitävänä nuorena miehenä ystävystyy Mariannen kanssa. Mariannen tytär Kristiina (Kaisa Torkkeli) ei hyvällä katso äitinsä ystävyyttä nuoreen mieheen, hänen mielestään äidin olisi pitänyt muuttaa pienempään asuntoonkin, nykyinen asunto oli aivan liian iso äidille ja kalliskin.

Monien vaiherikkaiden tapahtumien jälkeen lopulta Marianne ei enää asu yksin, mutta kenen kanssa hän asuu (ei liikaa juonipaljastuksia). Jokatapauksessa kaikki päättyy railakkaan huuruiseen maanantaiseen bridgeiltaan; "vielä ehtii, kun ottaa elämästä kiinni!"

Kannattaa käydä katsomassa, näytelmästä jäi "hyvä jälkimaku!"

Taina Karrikka

Pikkujoulu-risteily

Ammattiosasto järjesti jäsenilleen pikkujoulu-risteilyn viime vuoden marraskuun 23 päivä Viking XPRS-laivalla Tallinnaan. Lähtö oli Helsingistä klo 11.00, Tallinnassa olimme jo kello 14.00, siellä oli neljä tuntia aikaa tehdä vaikka jouluostoksia tai pistäytyä kampaajalla, niin kuin erät tekivätkin. Takaisin tullessa meille oli järjestetty buffet illallinen heti Tallinnasta lähdön jälkeen. Ruoka oli maittavaa ja kelpasi hyvin kaikille, jouluglogit ennen ruokaa avittivat hyvin ruoansulattamisessa ja ruokailun jälkeen ehti vielä tanssahdella laivan ravintolassa, tai seurata karaokebaarin esiintyjä.

Risteilylle osallistui 30 osastomme jäsentä, osalle heistä juuri risteilyn kesto, että pääsi illaksi kotiin, eikä tarvinnut viettää yötä laivalla tai Tallinnassa oli syy osallistua. Kaiken kaikkiaan kaikille osallistujille jäi risteilystä hyvä mieli, pari samanköistä matkalaukku vaihtoi vahingossa omistajaa, mutta oikeat omistajat löytyivät heti seuraavana arkipäivänä. Kiitos kaikille osallistujille !

Työsuojelua Crown Pakkauksella

Vaihdoimme vuotta ja tuli aika uusia myös työsuojeluorganisaatiota. Crown Pakkauksen osalta valintoja tehtiin marraskuussa 2013. Toiveena oli saada uutta verta mukaan ja oma halukkuuteni jatkaa työsuojeluvuotettuna oli harkinnan alla. Syy halukkuuden vähenemiseen löytyi samasta syystä kuin edellisen kaksivuotiskauden valintoja tehtäessä, tehtaassamme ei taaskaan ole nimettyä työsuojelupäällikköä ja työsuojeluasioiden eteneminen takkuu tätä kirjoittaessani edelleen rajusti.

Pari vuotta sitten edellinen työsuojelupäällikkö oli irtisanoutunut ja rekrytointiluvan saamisen kanssa oli ongelmia, lupaa uuden palkkaamiseen pitää kysellä ympäri Eurooppaa, konsernin omistuksen käytännön vuoksi. Pari vuotta sitten ongelma ratkaistiin ja meille saatiin mielestäni hyvä ja pätevä työsuojelupäällikkö, mutta kuinka ollakaan hän irtisanoutui vuoden 2013 kesällä ja taas painitaan saman ongelman äärellä. Lakisääteistihän toimitusjohtaja hoitaa ja vastaa työsuojeluasioista mikäli nimettyä henkilöä tälle pallille ei ole nimetty, toki toimitusjohtaja on vastuussa kaikesta myös valinnan tehtyäänkin. No, tätä kirjoittaessani, saamani tiedon mukaan rekrytointilupa on saatu ja ehdokkaita lienee jo haastateltukin, uutta päällikköä ei vielä tosin ole nimetty.

Kyllä kokemuksesta voin sanoa että toimitusjohtajan toimiminen työsuojelupäällikön tehtävissä ei ole toimiva ratkaisu, siihen ei taida ammattitaitoa enää riittää eikä tosin aikaakaan sille liene liikaa. Lakisääteiset asiat kuten riskinarvioinnit sekä meluntorjuntaohjelman toteutusten osalta asioiden eteenpäin vieminen muutamia asioita mainitakseni, laahaavat pahasti. Lisäksi työsuojelutoimikunnan kokousten päätösten seuranta ja toimenpiteiden priorisointi ja vastuiden jakaminen, ontuvat myös. Meillä tapetilla ollut öljysumuvoitelukohteiden kohdepoistojen parantaminen on edelleen työn alla, tuntuu että ketään ei oikeasti päällikkötasolla kiinnosta vaikka työterveyshuolto on omissa työpaikkakierroksillaan niihin lausuntonsa antaneet. Miksipä kiinnostaisikaan kun ei itse tarvitse omista työpisteissään altistua ilman epäpuhtauksille sekä melulle. Huh huh, toivottavasti se tästä taas asettuu ja hommat saadaan rullaamaan.

Myös työsuojelutoimikunnan päätetyt kokousajankohdat siirtyvät tuon tuostakin, viimeksi tä-

nään jo kerran siirrettyä kokousta siirrettiin jälleen, tällä kerralla ei enää edes ilmoitettu seuraavaa mahdollista ajankohtaa.

Kun kuulin että päällikköhaku on kierroksella, uskalsin kuitenkin asettua ehdolle valtuutetun pallille, mielestäni jos en kykene täyspainoisesti hoitamaan edunvalvontatehtävääni, en siihen asetu ehdollekaan.

Muita ehdokkaita ei työsuojeluvuotettuna tehtävään ilmennytkään ja oma valintani varmistui ilman vaaleja. Myös ehdokasasettelussa muihin tehtäviin, oma toiveeni toteutui ja uutta verta saatiin mukaan työsuojeluasiamiesten muodossa.

Yksi pitkään työsuojelutoimissa mukana ollut asiamies Seppo Levä on jäämässä eläkkeelle, siksi hänen tilalleen olisi ollut hyvä löytää seuraaja. Sellainen löytyi ja löytyi yllätyksekseni muitakin uusia henkilöitä, kohtuullisen nuoria vieläpä. Työsuojeluasiamieheksi löytyi lopulta kolme uutta henkilöä. Levän Sepon tilalle valittiin Jari Tiihonen, lisäksi kahdelle osastolle valittiin asiamiehet joissa ei muutamaan kaksivuotiskauteen ole ollut ketään valittuina. Jari Tiihonen siis valittiin kansitiimin asiamieheksi, tämän lisäksi uusina asiamiehinä mukaan remmiin astuivat varapääluottamusmiehenäkin toimiva Iiro Parkkinen rasiatiimiin sekä Ville Sinkkonen kunnossapitoon. Hyvä pojat, kiitokset ehdolleasetumisesta sekä onnitelut valinnoista. Yhteistyöllä pyritään edelleen parantamaan työsuojeluasioita jatkossakin. Lisäksi kun Jussi Suutarinen suostui vanhana jatkamaan kartiitiimin asiamiehenä sekä II-varavaltuutettuna, on paketti kasassa. Valitsimme myös Jaan Sormusen jatkamaan varastossa asiamiehenä, näytti hyvältä. Valintojen jälkeen kuitenkin selvisi että Sormunen lukeutuu työtehtäviensä vuoksi nykyään toimihenkilöksi, hän vaihtoi liittoa samalla. Näin varasto jäi ilman Metallin jäsentä asiamieslistassa. Jaan tosin suostui jatkamaan asiamiehenä, mutta siis toimihenkilönä toimiessaan. Paino-osasto meillä oli omat valintansa tehneet, he kuuluvat Teamiin ja yhteisen sopimuksemme mukaisesti valitsevat omat edustajansa, työsuojeluasiamiehen sekä I-varavaltuutetun.

Koko lista Crownille valituista työsuojeluhenkilöistä Metallin jäsenten osalta on seuraava:

- Ts. valtuutettu Veli Merimaa
- II-varavaltuutettu ja ts. asiamies Jussi Suutari-

nen

- Ts. asiamies Iiro Parkkinen
- Ts. asiamies Jari Tiihonen
- Ts. asiamies Ville Sinkkonen

Nyt sitten törmättiin taas tehtaassamme uuteen ongelmaan, johtuen liian pienestä henkilöstömäärästä, eli ongelmaksi tuli tuotannolliset kiireet. uudet työsuojelutehtäviin valitut ovat onneksemme innokkaita ja oma-aloitteellisia, hyvä näin. Mutta kun pojat tekivät Murikan kurssihakemukset ja toimittivat ne tehtaanohtajalle allekirjoitettaviksi, kuinkas kävikään. ”Ei nyt, katsotaan loppukesällä!” Eli nyt kun ensimmäiset hakemukset tuli bumerangina takaisin, seuraavaan hakemukseen olisi myös tehtaanohtajan suostuttava, eli vielä kerran aloitteellisuutta pojat ja uutta hakemusta kesällä tekemään.

Sitten vielä hieman Metkaa

Eli kalastusasiaa Metallin kalakerhosta.

Metkan vuoden 2014 toimintaa ollaan suunniteltu vuoden 2013 hallituksen toimesta ja kilpailut sekä syksyn kalastusreissun ajankohdat ja paikat on alustavasti lyöty lukkoon. Sitähän ei tiedä voidaanko esimerkiksi pilkkikisoja järjestää jäätilan-teen vuoksi, mutta ainakin paikat ja ajat on alustavasti selvillä. Pilkkikisat pyritään pitämään 1.3.-14 Pasabölessä Raaseporissa, rannaltaonkilpailut pidettäisiin 23.8.-14 Linlossa Kirkkonummella sekä syksyn kalareissu pidettäisiin 2.-5.10.-14 Dragsfjärdissä. Seuraa ilmoittelua Ahjossa, osaston nettisivuilla sekä sisäisessä postissa mitä Aluetoimistosta lähetetään.

Tätä kirjoittaessani ollaan jo sen verran viisaampia että vuoden 2014 Metkan vuosikokous tuli pidettyä ja uusi hallitus puheenjohtajavalintoihin suoritettua. Olin valmis astumaan sivuun puheenjohtajan pallilta, mutta kokouksessa ei löydetty sopivaa ehdokasta ja jälleen kerran minut tuli valittua Metkan puheenjohtajaksi, joten tässä hommassa jatketaan myös vuosi 2014.

Veli Merimaa

Koneasentaja, Crown Pakkaus Oy
Työsuojeluvuotettettu, ao. 77:n toimikunnan varajäsenen sekä Metkan puheenjohtaja

Metallin nuorisotoiminnassa tapahtuu!

Metallin valtakunnallinen nuorisotoiminta uudistuu tälle vuodelle merkittävästi. Jotta toiminta pysyy mielekkäänä saa mukaan uusia kasvoja sekä annettua jo mukana toiminnassa oleville jotain uutta, on pystyttävä luomaan jotakin uutta, muuttamaan toimintatapoja ja tarjoamaan mielekäs- tä tekemistä, ei pelkkää salissa istumista ja luento- jen kuuntelemista.

Metallin nuoret aloittavat edunvalvontakampanjan syksyllä, tarkempi ajankohta ensimmäiselle tapahtumalle ja ”viralliselle” kampanja-avaukselle on 25.10. Tampereen Keskustorilla, Metallimeeting –tapahtuman yhteydessä. Kampanjan aiheen päättävät nuoret itse; ensin lähetetään sähköpostitse kysely ja lopullisesti kampanjateema lyödään lukkoon Nuorisosaostopäivillä 12.-13.4. Metallin Murikka-opistolla. Paikan päälle saapuu myös Saksan IG-Metallista nuorisosihteeri Conny Schönhardt kertomaan, kuinka he ovat toteuttaneet kampanjoita etenkin metalliala opiskelevien nuorten työnsaannin parantamiseksi ja koulutuspaikkojen lisäämiseksi.

Metalliliitossa on opiskelijajäsenmäärä kasvanut joka vuosi reilun 10:n vuoden ajan ja se on hyvä suunta. Mutta täytyy muistaa myös, ettei tyydytä siihen että nuoret jäävät pelkiksi numeroiksi toiminta- kertomuksiin ja kokouspöytäkirjoihin. Otetaan opiskelijajäsenet mukaan ammattiosaston toimintaan,

järjestetään heille omia tapahtumia, kerrotaan työpaikoilla työssäoppimisjaksojen aikana ammattiliittoon kuulumisen tärkeydestä sekä annetaan infoa siitä, miksi Metalli on juuri niin vahva kuin se on. Minun mielestäni se vahvuus löytyy jäsenistöstä! Aktiivinen, innostava, muita mukaan kannustava jäsen on sitä mitä Metalli edustaa. Sieltä työpaikkatason edunvalvonnasta ja toiminnasta löytyy meidän kantava voima!

Ammattiosasto 77:ssä on yli 300 opiskelijajäsentä joka on todella hieno juttu! Lähtekää tapahtumiin ennakkoluulottomasti mukaan, toimintaa on tarjolla monenlaista josta varmasti löytyy jokaiselle jotakin joka saa tulemaan uudestaan!

Minuun saa olla myös yhteydessä mikäli haluaa lisätietoa valtakunnallisista nuorisotapahtumista ja siitä mitä kaikkea Metalliliitto tarjoaa nuorille jäsenilleen! Meitä nuoria on liitossa n.35000 henkeä joten mahtavaa porukkaa löytyy sankoin joukoin.

Tervetuloa Metalliin!

Sami Vironen, nuorisotoimitsija
sami.vironen@metalliliitto.fi, puh 040 519 2168
www.metallinnuoret.fi
www.facebook.com/metallinnuoret

PURKKITEHTAAN KUULUMISIA

Työtä ja taistelua

Vuosi on alkanut Crown pakkaus Oy:ssä töiden puolesta vauhdikkaisa merkeissä. Tänäkin vuonna työt näyttävät kesää kohti mentäessä lisääntyvän ja jopa uusia tilauksia on tulossa, mikä on näinä aikoina harvinaista herkkua. Tehdas on ollut osittain kolmessa vuorossa vuoden alusta asti. Aika näyttää miten tilanne kehittyy ja mitä vuosi tuo tullessaan. Toivotavasti työtä riittää koko vuodeksi.

Vauhdikkaasti vuosi alkoi myös edunvalvonnan kannalta. – Vuoden vaihteessa ihmettelimme kun palkkalaskelma ilmestyi netpostiin jo samana päivänä kun tilikausi katkesi. Syy varhaiseen ”ilmestymiseen” oli se, että tili olikin katkaistu kaksi päivää liian aikaisin eli 29.12. Tilistä jäi siis kahden päivän palkka puuttumaan. Asiaa tiedusteltiin työnantajalta ja saatiin vastaukseksi että konserniin pitää raportoida heti kuun ja vuoden alussa, eikä raportointia olisi ehditty tehdä toinen tammikuuta! – Vaadimme 2. tammikuuta että se puuttuva kahden päivän palkka on maksettava palkan erääntymispäivänä 15.1. Aikaa siis oli riittävästi korjata virhe. Työnantajalta ei saatu minkäänlaisia virallista ilmoitusta siitä milloin puuttuva palkka maksetaan. Keskiviikkona 15.1 olivat porukat käyneet pankkiautomaatilla jo klo 06.00 – ja todettiin että se kahden päivän palkka puuttuu. Tämä aiheutti yleisen suuttumustilan, sekä kapinamielen ja sen ettei porukka suostunut aloittamaan töitä ennen kuin on saatu tieto siitä milloin saatavat maksetaan. Vuokra – työntekijät tekivät töitä. Eihän asia heitä koskenutkaan. Parin meilin ja muutaman puhelun jälkeen saatiin virallinen tieto klo: 08.50, että kahden päivän palkka maksetaan perjantaina 17.1. Vasta tämän jälkeen porukka suostui aloittamaan työt.

Tilanne, että Crownilla syntyy mielenilmaus, tai istumalakko kuten työntekijä asian ilmaisi, on hyvin harvinaisen. Meillä palkanlaskenta ulkoistettiin pari vuotta sitten ja sen jälkeen on palkan – maksussa ollut ongelmia koko ajan. – Lähes joka tilistä on joltakin puuttunut joku osa palkasta. Milloin puuttuu tuotantolisä, milloin vuorolisä tai työajanlyhennyskorvaus ja milloin mitään. Niitä selvitellessä palaa työajan lisäksi myös hermot. Vaikka se kahden päivän palkka maksettiinkin 17.1, eivät ongelmat suinkaan ole poistuneet: Viime vuoden pitämättömät pekkaset on osittain maksamatta! Tilinauhassa kyllä lukee TALY – maksu ja perässä könttösomma, mutta ei mitään erittelyä siitä mistä tuo summa koostuu ei ole. Lisäksi kuluvan vuoden työajanlyhennyskertymät ja pidettyjen vapaiden määrä ovat ensimmäisissä tilinauhoissa ihan päinmäntä. Ongelmia siis riittää jatkossakin, vaikka työnantaja on kertonut että ne yritetään ratkaista huhtikuuhun mennessä. Konsernista tulee koko ajan mitä merkillisimpiä määräyksiä. Esimerkiksi meille määrättiin kaikille kertakäyttöiset vihreät ”leipurihatut”. Niitä on pakko pitää varoituksen uhalla. Myssyt aiheuttivat paitsi suuttumusta, myös hilpeyttä: Jengi katseli toisiaan ja hymyili. Saa nähdä mitä ne seuraavaksi konsernissa keksivät.

Työehtosopimuksen mukaiset neuvottelut paikallisesta palkkaratkaisusta aloitettiin hyvissä ajoin lokakuun lopulla. Sopimukseen ei silloin kuitenkaan päästy. Eikä päästy ollenkaan. Työnantajalta ei löydy yhtään ylimääräistä senttiä duunareille. Vuokrafirmalle kyllä löytyy fyrkkaa. Samoin alihankintaan. Ne nielevät molemmat huomattavia summia. On hyvin vaikea ymmärtää mitä järkeä on maksaa toiselle yritykselle vuokraa työntekijöistä, jotka saavat kuitenkin saman palkan kuin omat duunarit. Crown siis maksaa paitsi vuokraduunarin palkan, myös vuokran heistä vuokrafirmalle!

HEKO, eli henkilökohtaisen lisän päivitykset ovat olleet työn alla jo syksystä lähtien. Työnantajan edustaja ei ole sitä muilta kiireiltään ehtinyt tekemään. Viimeksi se tehtiin v. 2012 keväällä. Työsuojeluasiat

ovat nekin olleet sivuraiteella pitkään. Alkaa näyttämään siltä, että työnantaja ei pysty hoitamaan veloitteitaan.

Talvilomat pidetään tänä vuonna pääsääntöisesti viikoilla 8 ja 9. Kesälomista on työnantaja ilmoittanut sen verran että pyritään pitämään pääsääntöisesti elokuussa. Tämä on ymmärrettävästi aiheuttanut närää. Alkavathan koulutkin jo elokuussa. Kesälomista tullaan varmasti vielä käymään värikästä keskustelua ennen kesää.

Mieliala on em. syistä johtuen tehtaalla jokseenkin kettuuntunut. Onkin kova homma työehtosopimuksen määräyksen mukaisesti pitää yllä työrauhaa. Allekirjoittanut kävi silloin 15.1 työnantajan edustajien kanssa hyvin tunnepitoisen keskustelun ”istumalakosta”. Puhe – ja neuvotteluväliä kuitenkin ovat edelleen olemassa. Hyvä niin. – Muuten, mielenilmauksesta ei aiheutunut työntekijöille taloudellisia menetyksiä!

Crown Pakkaus Oy:n työhuonekunta piti vuosikokouksensa 30.1. Vuosikokous valitsi työhuoneitoimikuntaan seuraavat henkilöt: Veli Merimaa, Ville Sinkkonen, Eini Torkler, Jussi Suutarinen, Iiro Parkkinen, Jari Tiihonen ja Markku Nieminen. Nieminen valittiin puheenjohtajaksi ja Parkkinen varapuheenjohtajaksi. Toimikunnan järjestäytymiskokous valitsi taloudenhoitajaksi Markku Niemisen. Sihteeriksi valittiin Ville Sinkkonen. Jari ja Ville ovat uusia tuoreita ja nuoria kasvoja toimikunnassa. Toivotetaan kaverit tervetulleiksi aktiivien joukkoon.

Työnantajakeskusjärjestö, elinkeinoelämän keskusliiton työmarkkinajohtaja Lasse Laatusen se jaksaa laukoa vaatimuksiaan julkisuuteen. Tässä muutama Laatusen viisaus: Eläkeikä pitää nostaa 67 vuoteen, palkankorotusten taso 20 vähintään viiden vuoden ajan ja lakko oikeutta pitäisi rajoittaa. Mitähän mies oikein ajattelee? Suomessa voi olla duunissa 68 vuotiaaksi jo nyt mikäli kunto sallii. Useimmissa Euroopan maissa tuo yläraja on alhaisempi. Esim ruotsissa 67 v. mutta siitä huolimatta siellä tehdään töitä pidempään kuin suomessa.

Suomalaisessa työelämässä taitaa olla jotain vikaa, kun jengi eläköityy 60,9 vuotiaana. Ruotsissa tehdään töitä pari vuotta kauemmin. Ostovoimaa Laatusen ei haluaisi korottaa ollenkaan. Hänen talousopeillaan kansan ostovoima ja elintaso laskisi siis ainakin seuraavat viisi vuotta. Lakko oikeus on nykyään aina työntekijien hampaissa, vaikka lakot ovat käyneet harvinaisiksi takavuosisikymmeniin verrattuna. Yleensä lakkoja tulee, koska työntekijät itse rikkovat sopimuksia tai lakeja. Laatusen huutaa lakko oikeuden rajoittamista kuin se entinen varas: Ottakaa varas kiinni! Työllisyys ja kasvusopimuksessa sovittiin että osapuolet arvioivat työmarkkinoiden toimivuutta. Suomeksi se tarkoittaa, että arvioivat EK:N vaatimusta siitä miten lakko oikeutta voitaisiin rajoittaa. Olen sitä mieltä, edelleenkin, että esim tästä syystä koko sopimus olisi pitänyt hylätä. Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen ylijohtajasta Juhana

Vartiainen on varmasti monella oma mielipiteensä. Kun hänen nimensä kirjoittaa googlen hakukenttään siihen tulee ensimmäiseksi muutama kuva. Ensimmäisessä kuvassa hän on kääntänyt päänsä oikealle. Niin oikealle, että jos vielä enemmän kääntää niin niska nyrjähää. Ehkä tuo kuva kertoo kaiken Vartiaisen ajatusmaailmasta.

Kevät tule ja kesäkin ihan kohta. Aurinko nousee päivä päivältä aikaisemmin. Koitetaan pitää mieli virkeänä ja lippu korkealla, sekä kävellään pää pystyssä. Siihen on meillä kaikilla oikeus!

Markku Nieminen

Päälluottamusmiehi Crown Pakkaus Oy

...jatkoa etusivulta

jen, kuten liuskekaasujen etsintään ja tuotantoon sovellettavista vähimmäisperiaatteista. Me palkansaajatkin olemme joillakin esityslistoilla, mutta kampanjan tavoitteena on nyt nostaa palkansaajille tärkeät, työhön liittyvät asiat ykkösteemaksi. EU-maissa työttömyys on edelleen nousukäyräinen.

Meillä kotomaassa kansalaisille ja erityisesti nuorille kampanjoidaan monella saralla äänestysinnostuksen nostamiseksi, sillä äänestysprosentti oli edellisissä parlamenttivaaleissa vain 40,3. Historiassa ensi kertaa palkansaajia varten on polkaistu käyntiin nyt yhteinen ay-liikkeen oma kampanja kansalaisaktiivisuuden ja Euroopan unionia koskevan tiedon lisäämiseksi vaalien alla.

Kampanjan vetovastuu on järjestöjen perustamalla AY-liikkeen EU-Kampanjakeskuksella Helsingin Hakaniemessä. Poliittisesti sitoutumaton kampanja ei toimi kenenkään puolesta eikä ketään

vastaan, vaan faktoilla. Kampanja ei ole osa minikään puolueen EU-vaalikampanjaa, vaan kaikkien liittojen ja palkansaajakeskusjärjestöjen yhteistoimintaa, jolla pyritään nostamaan vaalikeskusteluun keskeisiä työelämän aiheita.

”Ääniä Suomesta” –kampanja käynnistyy täysipainoisesti ja näkyväksi helmikuun lopulla. Aktiivisin osa kampanjasta ajoittuu vuoden 2014 alkupuolelle pääpainon ollessa huhti-toukokuussa. Kampanjakeskus toimittaa vaaliaineistoa liittojen jäsenkunnalle välitettäväksi jäsenistöilleen, kuten tiedotteita ja mainosmateriaalia. Toukokuussa toteutetaan kaksipäiväisiä aluetapahtumia useilla paikkakunnilla paikallisin voimin kenttätöinä. Alueellista tavoitettavuutta lisätään yhteistyössä Eurooppalainen Suomi ry:n rekkakiertueilla.

EU lähelle kansalaista

Kampanjalla, ”Ääniä Suomesta,” halutaan tuo-

da etäiseksi koettu EU lähemmäksi kansalaisia, lisätä EU-tietoisuutta sekä äänestysaktiivisuutta ja keskustella avoimesti unioniin liittyvistä ongelmistakin. EU on merkittävä lainsäätävä ja tarjoaa suomalaisille kanavan vaikuttaa. Kampanjaan valittuja kärkiaiheita ovat mm. työajat, tasa-arvo, työhyvinvointi sekä vapaan liikkuvuuden pelisäännöt.

Euroopan parlamentin jäsenten vaalit toteutetaan kaikissa EU:n 28 jäsenmaassa, Suomessa äänestyspäivä on sunnuntai 25.5.2014. Ennakkoäänestysaika on 14.-20.5.2014. Vaaleissa valitaan yhteensä 751 edustajaa, Suomesta 13. EU:lla on paljon haasteita ja niiden ylittämiseksi tarvitaan uudenlaista ajattelua ja työtä, mutta yhdessä vaikuttamalla asiat etenevät pikku hiljaa.

Kampanjansivu www.aaniasuomesta.fi aukeaa 10.3.

Teksti: Ääniä Suomesta/
Kampanjakeskus/Tuula Laitinen

Metallin osasto 77

Toimiston osoite:

Säästöpankinranta 6 C, 6 kerros,
00530 Helsinki

Puhelin/Fax 09-762 796

Internet: www.seiskaseiska.com

Sähköposti: metalli@seiskaseiska.fi

Toimiston aukioloajat:

Tiistaisin ja torstaisin klo 14.00–17.00
toimisto päivystää tiistaisin ja torstaisin
klo 14.00–17.00

www.seiskaseiska.com

Metalli seiska seiska

Päätoimittaja: Taina Karrikka

Toimitusneuvosto: Arno Stam, Markku
Nieminen, Veli Merimaa, Raija Reiman

Taitto: Hille Koistinen

Kirjapaino Jaarli Oy, Turenki

Helsinki – Uusimaa aluetoimisto

Hakaniemenranta 1 C, 2. krs,
Metallitalo, 00530 Helsinki
Vaihde 020 774 001, fax 020 774 13 10
Toimisto-aika Ma–Pe 8.20–12.00,
13.00–16.00

Aluepäällikkö Jari Kallio
Puh. 020 774 13 00
e-mail: jari.kallio@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Ari Kolehmainen
Puh. 020 774 13 03
e-mail: ari.kolehmainen@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Jyri Vankka
Puh. 020 774 13 02
e-mail: jyri.vankka@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Eero Tuhkanen
Puh. 020 774 13 01
e-mail: eero.tuhkanen@metalliliitto.fi

Toimistosiihteri Kristiina Lehtonen
Puh. 020 774 13 04
Toimistosiihteri Satu Tahvanainen
Puh. 020 774 13 05
Etuuskäsittelijä Irina Kauppinen
Puh. 020 690 455
Jäsenpalvelija Elina Huotari
Puh. 020 690 455

Helsingin

metalli- ja konepaja- työväen ao 77

KEVÄTKOKOUS

pidetään

torstaina 27.3.2014 klo 17.00

osoitteessa: Sahaajankatu 48
International Electric Oy:n
ruokalassa

Ennen kokousta toimitusjohtaja
Kimmo Alho esittelee tuotantoa, samalla
on mahdollisuus tehdaskierrokseen.

Kahvitarjoilu
TERVETULOA!

Ammattiosaston naisten kulttuuriretki Ateneumiin Tove Janssonin 100-vuotisjuhlanäyttelyyn

Tove Janssonin syntymästä tulee tänä vuonna kuluneeksi sata vuotta. Ateneumin laaja juhlanäyttely esittelee Janssonin mittavaa uraa taidemaalarina, kuvittajana, poliittisten pilapiirrosten tekijänä, kirjailijana sekä muumihahmojen ja -kertomusten luoja.

Kokoontuminen ke. 2.4. klo 17.00 Ateneumin ala-aulassa (lipunmyynnin läheisyydessä).

Normaali pääsymaksu on 12€, josta ammattiosasto sponsoroi puolet, toinen puoli (6€) maksetaan osaston tilille FI1610113000205095 ilmoittautumisen yhteydessä. Ilmoittautumiset 28.3. mennessä.

Ateneumin kierroksen jälkeen mahdollisuus ruokailuun jossain lähistön ravintolassa, joka tarkentuu myöhemmin. Mukana myös Metalliliiton tasa-arvo ja kulttuuritoimintaja Kirsti Anttila.

Toimintasuunnitelmarunko vuodelle 2014

Maaliskuu

- 1.3. Met-Kan pilkkimestaruuskilpailut (peruutettu)*
Ilta/Päiväkurssi keväällä
25.3. Toimikunnan kokous
27.3. Kevätkokous

Huhtikuu

- 2.4. Naisten kulttuuriretki Ateneumiin
13.4. Nuorisopäivä *
17.4. Toimikunnan kokous
12.4. Ilmaisutaidon kurssi *
25.4. Aluetoimikunnan työjaosto *

Toukokuu

- 15.5. Toimikunnan kokous
16.5. Nuorisajaosto *
16.5. Opintojaosto*
23.-25.5. Ay-koulun opintomatka Berliiniin*

Kesäkuu

- 5.6. Toimikunnan kesäkokous
7.6. Nuorisokurssi *

Toimisto suljettuna 6.6. - 12.8.

Elokuu

- 14.8. Toimikunnan kokous
23.8. Met-Kan rannalta ongintakilpailut
Kirkkonummi*

Syyskuu

- Ilta/päiväkurssi syksyllä
12.9. Nuorisajaosto *
13.9. Opintosiiht. neuvottelupäivä *

18.9. Toimikunnan kokous

- 20.9. Suunnittelu- ja neuvottelupäivä /aluejärjestö/ammattiosastot *

Lokakuu

- 16.10. Toimikunnan kokous
16.10. Ehdokkaidenasettelukokous
Met-Kan kalastusmatka Saaristomeri*
24.10. Aluetoimikunta*
77 Lehti

Marraskuu

- TS-vaalit
20.11. Toimikunnan kokous
20.11. Ammattiosaston syyskokous
14.11. Työsuojelun ajankohtaispäivä *
27.11. Työsuojelupäivä*
Ammattiosaston pikkujoulut

Joulukuu

- 4.12. Työttömien joulutilaisuus *
18.12. Toimikunnan kokous ja jouluruokailu

* aluejärjestön järjestämä tapahtuma

Tapahtumakalenteriin voi tulla lisää tapahtumia matkan varrella. Ilmoittelimme niistä Ahjossa, työpaikkojen ilmoitustauluilla, tekstiviesteillä ja osaston nettisivuilla.

Ammattiosaston työjaosto kokoontuu tarvittaessa. Työpaikkojen päälouottamusmiesten toivotaan osallistuvan myös toimikunnan kokouksiin.

*Järjestämiskampanja jatkuu **

VETERAANIJAOSTO TIEDOTTAA

Ammattiosastossa on runsaasti jäseniä varsinaisen työelämän ja työpaikkatoiminnan ulkopuolella. He voivat kuitenkin osallistua ja toimia monissa ammattiosaston muissa harrastuksissa ja käydä kokouksissa. Toimintatarve ja -oikeus jatkuu jäsenyyden ollessa voimassa.

JAOSTO KOKOONTUU:

Kerran kuukaudessa Amm.os. kokoushuoneessa Säästöpankinranta 6 C, 6. krs.
Kuukauden 2. maanantai alkaen klo 12.00.

Kesäkaudella emme kokoontu vaan pidämme ”tuplavapaata”!
Ilmoittelimme AHJOSSA; retkikohteista ja kokousaiheista.

TERVETULOA MUKAAN!!

Jaoston tulevat tapaamiset

10.3. Kokous osaston toimistolla klo.12.00.

14.4. Kahvivieraana Vanhus ja lähimmäispalvelun pj. Vappu Taipale.
Osaston toimisto klo.12.00.

12.5. Kokous osaston toimistolla klo.12.00.

13.5. Keväinen lounasristeily Tallinnaan Viking XPRS klo.11.30- 20.30.

Ostavastuuosuus 20 €. Ilmoittautumiset ja maksut osaston tilille 12.4. mennessä.

8.9. Kahvivieraana Helsingin Sosiaali- ja terveyslautakunnan pj. Maija Anttila.